

عنوان مقاله:

رابطه حقیقت و سیاست در اندیشه فردید

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش سیاست نظری، دوره 8، شماره 15 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

حاتم قادری

مسعود غفاری

محرم طاهرخانی

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین مفاهیم فلسفی و عرفانی که «احمد فردید»، نظریه پردازی درباره آن را با عنوان حکمت تاریخ یا «حکمت انسی» مطرح کرده است، مفهوم «حقیقت» است. اندیشه حقیقت برای فردید آن قدر مهم و اساسی است که کل فضای فکری و اندیشگی او را درباره تمامی موضوعات از هستی شناسی تا معرفت شناسی و انسان شناسی در برمی گیرد. به بیان دیگر، محوری ترین موضوع برای ورود در ساحت اندیشه ورزی فلسفی، عرفانی و سیاسی در نزد فردید، دستیابی به حقیقت است. از طرف دیگر فردید هر چند به صورت مشخص فیلسوف سیاسی محسوب نمی شود، دیدگاه های او درباره تاریخ می تواند نتایج سیاسی داشته باشد. از این رو مسائل مربوط به اجتماع و سیاست نیز تا آنجایی که بتوانند با حقیقت ارتباط پیدا کنند، ارزشمند و اخلاقی و در خور توجه می گردند و چنانچه فلسفه سیاسی یا اندیشه ورزی سیاسی نتواند به حقیقت موضوع مورد بررسی نزدیک شود، سزاوار نقد و انتقاد و در برخی موارد، رد و نفی قرار می گیرد. فردید در نظریه پردازی حکمت تاریخ، ارتباط پیچیده و ناگسستنی میان حقیقت و سیاست برقرار می کند و شناخت امر سیاسی را مشروط به درک حقیقت می کند. بدین ترتیب او معنای جدیدی از سیاست ارائه می کند که در علم سیاست و اندیشه سیاسی، کمتر مورد توجه و تحلیل قرار گرفته است. مهم ترین تضمن سیاسی حقیقت محوری در نظریه حکمت انسی فردید، نادیده گرفتن و بی توجهی به مقوله کنش سیاسی است که باعث تغییر ماهیت و مفهوم امر سیاسی و دگرگونی و تبدیل کنش سیاسی به کنش عرفانی و سلوک نفسانی می شود. نوشته حاضر ضمن توصیف و تحلیل اندیشه فردید در باب حقیقت، چگونگی ارتباط و تاثیرگذاری این مفهوم کلیدی را در نظریه حکمت انسی و تاریخ معنوی فردید بر امر سیاسی و کنش سیاسی بررسی و تحلیل می کند.

کلمات کلیدی:

حقیقت امر سیاسی کنش سیاسی حواله تاریخ حکمت تاریخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1886367>

